

**Victoria
Borisova-Ollas
The Triumph
of Heaven**

Ett begrepp som nationalitet – återspeglas det överhuvudtaget i musik som komponeras i vår tid? Tonsättaren Victoria Borisova-Ollas fick en gång denna fråga i samband med en tonsättarträff i Zürich, och hennes spontanta svar är nekande. Hennes musik bär visserligen spår av barndomen och uppväxten i Ryssland. Hon började studera piano vid 6 års ålder för sin mor, som är pianopedagog, i deras dåvarande hemstad Vladivostok. Förberedande kompositionsstudier vid ett musikinternat i Moskva följdes av studier vid välrenommerade Moskva-konservatoriet. Hon fortsatte sina studier i Storbritannien och Sverige, där hon till sist slog sig ner och gifte sig 1992. Även om hennes övervägande

symfoniskt koncipierade musik är färgad av såväl Dmitrij Sjostakovitj och av den minimalistiska skolan, så vill denna internationellt efterfrågade tonsättare helst att hennes röst uppfattas som fristående, och helt och hållet hennes egen.

Victoria Borisova-Ollas var tidigt helt klar över sin inriktning. Under sin första studietid i Moskva insåg hon att hon föredrog att spela sina egna kompositioner framför att tolka de stora mästarna. Vid vissa tillfällen improviserade hon vid flygeln för att dölja det faktum att hon inte genomfört sin hemuppgift. I dag låter hon hela kompositionsprocessen utspela sig i sinnet, samtidigt som hon behållit en kärna av improvisation i sitt sätt att komponera.

Victoria Borisova-Ollas partitur präglas av skickligt hantverk, och en starkt närvarande berättarröst. Hennes första symfoni, *The Triumph of Heaven* (2001), är hennes mest utpräglad ryska verk. Och hon uppfattar sig själv som berättare, i linje med den ryska tradition som förväntar sig att tonsättare och konstnärer axlar både moraliskt och filosofiskt ansvar gentemot det övriga samhället. Medan hennes far är ryss har hennes mor judisk börd, ett kombinerat arv som berikar och inspirerar hennes sätt att tänka och skapa. Även om familjen var fullkomligt assimilerad i det sovjetiska samhället, så medger tonsättaren att hon är starkt religiös. I dag spelar hennes tro en betydande roll i hennes arbete. Bibeltexter, framförallt Psaltaren och Gamla Testamentet, utgör den tändande gnistan för flera av hennes symfoniska verk.

Victoria Borisova-Ollas är synestet i linje med alla de tonsättare som studerat vid Moskva-konservatoriet och följt spåren efter Alexander Skrjabin. Flera av hennes symfoniska verk med början i den symfoniska dikten *Wings of the Wind* (1997) bygger på noggranna färgpartitur. Denna teknik, som bidrar till spänningen i hennes personliga verk, använder sig Borisova-Ollas dock inte av när hon komponerar för mindre konstellationer. Även i de fall då hon inte använder sig av färgpartitur, låter sig tonsättaren ofta inspireras av bildkonst. Exempelvis har hon hämtat inspiration från målningar av Marc Chagall till ett både humoristiskt och vemodigt stycke, *Roosters in love* (1999) för Raschèrkvartetten.

År 2007 uruppfördes hennes första sceniskt koncipierade verk, *The Ground Beneath Her Feet*, efter en roman av Salman Rushdie, vid Manchester International Festival. 2008 äger ytterligare en rad uruppföranden rum: i en beställning för 850-årsjubileet av staden

München, *Angelus*, integrerar Borisova-Ollas klangen av stadens alla kyrkklockor. Och William Shakespeares *Hamlet* utgör grunden för en beställning för trombonisten/aktören Elias Faingersh och Malmö Symfoniorkester. Det senare stycket förutsätter att solisten både reciterar och improviserar med utgångspunkt i det noterade partituret.

Wings of the Wind

Symfonisk dikt, 1997

"...molnen gör du till din vagn, och du far fram på vindens vingar..."

Psaltaren 104

Redan i genombrottsverket hörs Victoria Borisova-Ollas berättarröst klar och bestämd. Inspirations-texten är hämtad ur Psaltarens lovsång till jordens skapare. Verket är komponerat i fem delar utifrån ett detaljerat färgpartitur. Efter de första sex takternas simulerade flygplansljud – en farkost som lyfter mot himlen – börjar berättelsen.

Den första delen kunde kallas för Molnens och det bortflyendes musik. En färgskiftning från blekgrönt till rosa sker under loppet av två minuter (ciss-fiss). Andra delen är Vattnens musik: "för din tuktan flydde de; för ljudet av din vrede flydde de undan..". Här vandrar vi från mörkblått (h) till ljusare blått (g). Den tredje delen består av Hyllningsmusik till glädjens källa och till lyckan: "...jorden är full av vad du har skapat... när du öppnar din hand varda de mättade med goda gåvor." Den färgas av vägrön färg (D), fnittrande i träblåsare och stråkar. Men glädjen över skapelsens under

transformeras snart till Skräckens musik i verkets fjärde del markerad "con forza": "När du döljer ditt ansikte, då förskräckas de...". Färgskalan vänder åt F – rött. En häftig brand skakar jordens grundvalar, i brutala trombonstötar och slagverk. Den sista delen, Den forntida hymnen, är en slags meditation som försöker föra oss tillbaka till Kung Davids tid, då dessa ord tillkom. Här är han själv, spelande på sitt instrument, omgiven av öknens brun-gula sand. Melodin stödjer sig till en början på kvinten ass-ess, och svävar sedan bort i en sky av drillar och harpklang.

The Triumph of Heaven

Symfoni nr 1, 2001

Victoria Borisova-Ollas symfoni har en undertitel, ett citat ur en dikt från 1917 av symbolismens rysk-judiske poet Osip Mandelstam: "...himlens gulhet är oroväckande!" Men bakom inspirationen ligger också en målning av konstnären Kazimir Malevich från 1907, som visar hur mänskligheten samlas under Guds skyddande vingar. "För mig har gult alltid symboliserat en dold fara", skriver tonsättaren i sin egen programkommentar. Hon utforskar i symfonin motsättningen mellan hur färgen kan uppfattas av två olika konstnärer. Spannet mellan dessa motsättningar är i hennes tolkning detsamma som bågen mellan två sekler – från den ryska revolutionens lansering av den politiska utopin, fram till sprängningen av World Trade Center den 11 september 2001.

"Konflikten mellan den ondskefulla, mekaniska tidsandan och den mänskliga själens desperata försök att hålla sig vid liv under

omöjliga omständigheter är ämnet för symfonins första del. Symfonin börjar i A-dur, den illavarslande gula färgen. Trumpetmelodin som utgör det andra temat har en distinkt orientalisk färg.

Verkets modalt färgade andra del har en atmosfär av stilla sorg och skrevs under inflytande av följande avsnitt ur profeten Hezekiels bok, kap. 37: '... han förde mig ut av Herrens ande, och ställde mig mitt i en dal: den var fylld av benknotor.'

Tredje delen är tänkt som vägledning för lyssnaren tillbaka till vårt eget kaotiska sekel. En version av första delens andra tema påminner oss om att den mänskliga själen strävar mot den värld som vi ibland kallar himmelriket."

Roosters in Love (1999)

Verkets tre delar hämtar sina titlar från tre målningar av Marc Chagall: Kärlekskrank tupp, Farfarsklocka med blå vinge samt Ensamhet. Verket *Roosters in love* färgas av klezmermusik och harmoniska hänvisningar till Chagalls judiska bakgrund, som han till viss del har gemensamt med tonsättaren. I verkets första sats härmar de fyra saxofonerna tupparnas parningslåten. Andra delen följer farfarsklockans sävliga tickande – men tidsbegreppet accelererar till en hetsande vals. Det är en virvel av minnen i snöryan, av det gamla som slogs sönder i revolutionen. Verkets tredje del är ett meditativt samtal mellan fyra musiker, ett slags eko av rabbinens kantillering i synagogan.

;;... im Klosterhofe”

För violoncell, piano och band (1999)

Titeln refererar till en dikt av Rainer Maria Rilke ur hans Pilgrimsbok:

”I varje föremål på klostergården

Ligger en klang ur dina körer

Och öppnas sakta som en väldig dörr.”

När Rilke skrev den existensiellt färgade Pilgrimsboken hade han just företagit en resa till Ryssland. Två instrument, cello och piano, spelar duett med sig själva via ett förinspelat band, som skapar effekten av ekon. På bandet hörs också en röst som upprepar en besvärjelse: ordet Jahve.

Silent Island

För piano (2000)

En bild av en ö som smyger i dimman, ena stunden syns den – nästa ögonblick är den borta. Stycket beställdes av den engelska pianisten och pedagogen Thalia Myers, för hennes undervisningsböcker i serien SPECTRUM. Verken är tänkta för såväl professionella pianister som för amatörer.

Programkommentarer av Sofia Nyblom och Victoria Borisova-Ollas

s such a thing as nationality reflected in music composed today? Composer Victoria Borisova-Ollas was recently asked this question at a Pre-Concert Talk in Zurich, and her answer tends toward the negative. Her music bears the imprints of a childhood and youth spent in Russia. She started studying piano at the age of 6 with her mother, who is a piano teacher, while living in far-off Vladivostok. Early compositional studies at a Moscow Central School of Music were followed by studies at the renowned Moscow Conservatory. She pursued further musical studies in Great Britain and Sweden, where she settled and married in 1992. And although her prevalently symphonically conceived work bears some traces of influence by Shostakovich and the Minimalist School, this internationally sought-after composer likes to think of her musical voice as being simply her own.

Victoria Borisova-Ollas was clear about her vocation already as a young child. During her preparatory studies in Moscow she realized that she preferred performing her own compositions to interpreting those of the great Masters. Occasionally, she would improvise at the keyboard to cover up for an incomplete assignment. Today she allows the entire compositional process to unfold in the solitude of her mind, while retaining an improvisational quality at the core of her work.

The scores of Victoria Borisova-Ollas are densely crafted with a strong narrative content. Her first symphony, entitled *The Triumph of Heaven* (2001), is her most decidedly Russian work. And she considers herself a storyteller, much in the vein of the Russian

tradition that expects the artist or composer to shoulder moral and philosophical responsibility vis-à-vis the rest of society. With a father of Russian birth, and a mother of Jewish heritage, Borisova-Ollas taps on multiple sources of inspiration. Although her family was completely assimilated in Soviet society, the composer admits to having a strong religious belief. Today, this plays a significant part in her work. Biblical texts, particularly the Book of Psalms and the less explored Old Testament, provide the igniting spark for several of her symphonic works.

Much in the vein of the Moscow compositional school, stemming from the work of Aleksander Scriabin, Borisova-Ollas is a synaesthete. Most of her symphonic works, starting with the symphonic poem *Wings of the Wind* (1997) are directly derived from precise color scores, but she leaves this technique aside when composing for chamber groups. This creative procedure contributes to the level of flashing excitement in her original work. Whether or not starting directly from a color score, Victoria Borisova-Ollas derives frequent inspiration from the visual arts. Thus, paintings by Marc Chagall have inspired a humoristically crowing and moody piece, *Roosters in Love* (1999) for the Raschèr Saxophone Quartet.

The year of 2007 saw the successful world premiere of a semi-staged work for the Manchester International Festival, *The Ground Beneath Her Feet*, based on a novel by Salman Rushdie. 2008 is the occasion of several new works: the commission for the 850th anniversary of the city of Munich, *Angelus*, incorporates the sound of the numerous church bells in the city. And William Shakespeare's Hamlet provides the foundation for a large commission for trom-

bonist/actor Elias Faingersh and Malmo Symphony Orchestra, requiring the soloist to recite and improvise alongside the notated score.

Wings of the Wind

Symphonic Poem, 1997

"He makes the clouds his chariot and rides on the wings of the wind."

Book of Psalms, 104

The narrative voice of Victoria Borisova-Ollas sounds loud and clear already in her break-through composition, *Wings of the Wind*. The inspirational text is derived from the Book of Psalms, the hymn of praise to the creator of the world. This piece is divided into five sections, and has as its starting point a detailed color score. Following the simulated aeroplane sound of the first six measures – the sound of a vessel that levitates – the story begins.

The first part could be labelled Music of the Clouds and of Flight. A shift of colors from light green to pink occurs within the first two minutes (c-sharp/f-sharp). The second part is Music of the Waters: "...at your rebuke the waters fled, at the sound of your thunder they took flight..." During this part, we wander from dark blue (b) to light blue (g). The third part could be titled Music of Joyfulness and Happiness on the Earth: "...the earth is full of your creatures... ..when you open your hand, they are satisfied with good things..." The color is the green of Spring, rapidly giggling through high woodwinds and strings. But the initial joy over

the wonders of Creation is quickly transformed into the Music of Horror in part four, marked *con forza*: “...When you hide your face, they are terrified...” The color now is red – F. The foundations of the earth are shook by tempestuous fire, an event depicted by brutal trombones and deafening percussion.

The last part is The ancient Hymn, a kind of meditation which might be able to bring us back to the magical time when the words of the Bible were written down. Here we find King David at last, playing on his harp while surrounded by the yellowish-brown sand of the desert. The melody initially is supported by the interval a-flat/e-flat, then evaporates in a cloud of trills and harp arpeggios.

The Triumph of Heaven

Symphony nr 1, 2001

The first symphony of Victoria Borisova-Ollas has a subtitle, a quote from a poem by the symbolist Russian-Jewish poet Osip Mandelstam dated 1917: “...the yellowness of heaven is alarming”. But the inspiration to this epic work also stems from a painting by artist Kazimir Malevich from 1907, which shows humankind gathering underneath God’s protecting wings. “I always felt apprehensive about the color yellow, as it carries a latent menace”, the composer states in her programme note. In her symphony, she explores the different connotations attributed to this same color by two different artists. In her interpretation, this juxtaposition also spans the arc between two different centuries – starting with the foundation of the Russian Communist

utopia in 1917, and ending with the explosion of the World Trade Center on 9/11 2001.

“The conflict between the mechanical, indifferent and evil “Spirit of Time” and the desperate attempts of the human soul to stay alive under the pressure of impossible circumstances became the main subject of the first part of the Symphony. The second part, with it’s atmosphere of silent mourning, is influenced by the following passage from The Book of Ezekiel: “...he brought me out by the Spirit of the Lord and set me in the middle of a valley: it was full of bones.” The third part is meant to bring the listener back into our chaotic and unpredictable century; a century which has already made a dramatic turn from the greatest expectations to a cruel reality of everlasting conflicts. A different version of the second subject from the first part – a melody played by trumpets – reminds us that the human soul is still striving towards the perfect, unknown world which we often imagine as Heaven.

Roosters in Love (1999)

The titles of the three parts of this work derive from paintings by Marc Chagall: Rooster in Love, Grandfather Clock with Blue Wing and Solitude. The work *Roosters in Love* is colored by klezmer music and harmonic references to the Jewish background of Chagall, which he to some extent shares with the composer. In the first part of the work, the four saxophones imitate the mating cries of roosters. The second part moves in the leisurely pace of the grand father clock – but soon accelerates to a fiery waltz. This is a whirl of memories amidst the snow-

fall, reminiscences of the past that were shattered in the Revolution. The third part of the piece is a meditative dialogue between four musicians, a sort of echo of the cantillation of the Rabbi in the synagogue.

„... im Klosterhofe”

For Violoncello, Piano and Tape (1999)

The title refers to a poem by Rainer Maria Rilke from his Book of Pilgrimages:
"Every object in the cloister yard
Contains the echo of your choirs
And slowly opens like a mighty gate".

Rilke wrote the Book of Pilgrimages immediately following a trip to Russia. Two instruments, the cello and the piano, perform a duet with their own voices – recorded on tape. On the tape, one can barely hear a voice reciting an incantation: the word Jahve.

Silent Island

For Piano (2000)

The image of an island emerging from the mist, only to disappear a few moments later. This piece was commissioned by British pianist and pedagogue Thalia Myers, for the purpose of integration in her series SPECTRUM. The compositions in the series are meant to accommodate the skills of professional pianists as well as those of amateurs.

NORRKÖPINGS SYMFONIORKESTER, SON grundades 1912 och har idag 86 musiker. Genom sin långa och anrika historia intar orkestern en central plats i regionens kulturliv.

SON:s historia präglas både av tradition och förnyelse. Repertoarens tyngdpunkt ligger på de stora romantikerna från Beethoven till Mahler. 1900-talsmusiken fram till idag är lika viktigt som att spegla den svenska/nordiska musiken..

Många unga dirigenter har inlett sin internationella karriär i Norrköping. Herbert Blomstedt och Franz Welser-Möst är de främsta exemplen på det – båda har varit chefsdirigenter för SON. Okko Kamu, Junichi Hirokami, Esa-Pekka Salonen, Daniel Harding, Andrew Manze, Andrew Parrott, Michail Jurowski och Lü Jia är andra exempel på dirigenter som haft, eller har, nära anknytning till orkestern och som finns på världens orkesterscener. Den unge Alan Buribayev är nyutnämnd chefsdirigent, med tillträde säsongen 2007/2008.

MATS RONDINS musikaliska begåvning framträdde tidigt och han började spela cello endast sju år gammal. Han studerade för några av världens främsta pedagoger, bl.a. Erling Blöndal Bengtson, Frans Helmerson, William Pleeth, Ralph Kirshbaum och Mstislav Rostropovich.

Han var ännu i tonåren då han 1976 gjorde solist-debut och etablerade sig snabbt som en ledande cellosolist.

Sedan flertalet år är Mats Rondin även verksam som dirigent och har lett samtliga svenska orkestrar, samt ett stort antal av de ledande skandinaviska orkestrarna. Han har med stor framgång dirigerat uruppföranden av svenska verk och även gjort sig be-

märkt för sin musikaliska bredd i olika samarbeten med musiker från andra genrer än den klassiska konstmusiken. Han är initiativtagare och ledare för Huaröds kammarorkester, en ensemble sammansatt ur den absoluta eliten av skandinaviska stråkmusiker.

RASCHÈRKVARTETTEN, Cristine Rall, Elliot Riley, Bruce Weinberger, Kenneth Coon, har alltsedan starten 1969 framträtt regelbundet vid de främsta konserthusen i Europa, Asien och USA.

Ensemblen för vidare en tradition som etablerades 1930 av pionjären och grundaren av kvartetten Sigurd Raschèr, som inspirerade många tonsättare att komponera direkt för honom. På liknande sätt har kvartetten inspirerat över 300 tonsättare att dedicera musik till dem, däribland Berio, Bergman, Bialas, Dean, Denhoff, Donatoni, Glass, Gubaidulina, Kagel, Kaipainen, Keuris, de Leeuw, Nilsson, Nordgren, Nørgard, Maros, Sandström, Tüür, Wuorinen, Xenakis, Chen Yi and Zechlin. Alla dessa kompositioner har blivit entusiastiska över de fyra musikernas unikt homogena tonkvalitet, virtuositet och dynamiska tolkning av nyskriven och gammal musik.

Förutom Raschèrkvartettens åtskilliga solo-framträdanden och samarbeten med världens ledande orkestrar har kvartetten ingått i många varierande instrumentala – och vokala kombinationer. Raschèrkvartetten utövar en musikalisk demokrati och har därför till skillnad från många andra kammarmusikensembler ingen ledare.

PIA SEGERSTAM har framträtt med de flesta av de ledande europeiska orkestrarna och även som kammarmusiker över hela Europa. Hon har också medverkat vid master classes för William Pleeth, Steven Isserlis, Aldo Parisot, Janos Starker, Frans Helmerson and Julius Berger.

Hon studerade cello vid Espoo Musik Institut och vid Sibelius Akademien i Finland. Därefter fortsatte hon sina studier vid konservatoriet i Paris (Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris).

Pia Segerstam har gjort inspelningar för Südwestfunk och hennes konserter har sänts av bl a France Musique, finska, norska

och tjeckiska radion, Bayerischer Rundfunk och den finska televisionen.

CRISTOPHE SIRODEAU studerade under perioden 1982–1992 för Yevgeny Malinin både i Frankrike och vid Musikkonservatoriet i Moskva.

Han är känd för sin nyfikenhet på sällan hörda tidiga och nutida verk, vilka han framför på konserter, i skivinspelningar och i radio.

Han har framträtt som solist med Helsingfors Filharmoniska Orkester, Norska Kringkastingsorkestret, Jyväskylä Sinfonia och Belgrads Filharmoniska Orkester. I kammarmusikaliska sammanhang har han spelat med violinisten Eiichi Chijiwa, som är en av ledarna för Orchestre de Paris. Han har också framträtt med slagverksensemblen Symléma och med pianisterna Jonathan Powell och Nikolaos Samaltanos, med solister från Orchestre National de Montpellier, Trio Dionysos, och vid romansaftnar huvudsakligen med mezzosopranen Riitta-Maija Ahonen.

EVA SIDÉN är konsertpianist och tonsättare. Hon konserterar dels med egen musik dels med en omfattande repertoar av nutida verk och 1900-talsmusik, men också med verk av de traditionella tonsättarna. Som solist har hon gjort flera uruppföranden av ny pianomusik av samtida svenska tonsättare. Eva Sidén framträder i allt från konserthus, kyrkor och festivaler till muséer, gallerier och mer ovanliga rum speciellt utvalda för ett konsertprojekt.

Hon har studerat vid Musikkonservatorier i Prag, Brno, Paris och i Stockholm.

MATS RONDIN, one of Sweden's leading performers in the classical music field, began playing the cello at the age of seven. He studied with some of the most renowned teachers in the world, including William Pleeth, Ralph Kirshbaum and Mstislav Rostropovich. He made his debut while still in his teens and quickly established himself as one of the leading cellists of his generation with an impressively wide and varied repertoire.

In the later years Mats Rondin has emerged as a prominent conductor. He has conducted all the symphony orchestras and major chamber orchestras in Sweden alongside guest appearances in prominent orchestras throughout Scandinavia.

He was the founder of the very successful "Huaröd (a.k.a. Isidor) Chamber Orchestra" consisting of the elite of young Swedish string musicians.

THE NORRKÖPING SYMPHONY ORCHESTRA, SON, was founded in 1912 and is comprised today of 86 musicians. Through its long and rich history, it maintains a given place in the regions cultural life.

SON's history is dominated by both tradition, and new thinking. The orchestra's foremost repertoire lies in the great romantics from Beethoven to Mahler. But it is as important to perform 20th century music and to mirror the Swedish/Nordic music.

Many young conductors began their international careers in Norrköping, Herbert Blomstedt and Franz Welser-Möst are the most famous examples – both have been Principal Conductor for SON. Okko Kamu, Junichi Hirokami, Esa-Pekka Salonen, Daniel Harding, Andrew Manze, Andrew Parrott, Michail Jurowski and

Lü Jia are other examples of conductors that have had, or have, a working contact to the orchestra, and that are present on the world stages. The young Alan Buribayev assumes the position as Principal Conductor and Artistic Adviser from the 2007/2008 season.

THE RASCHÈR SAXOPHONE QUARTET, Cristine Rall, Elliot Riley, Bruce Weinberger, Kenneth Coon, has since it's formation in 1969, appeared regularly at the major concert halls in Europe, Asia and the U.S.

The ensemble carries on a tradition established in the 1930's by the pioneer of the classical saxophone and founding member of the quartet Sigurd Raschèr, who animated many composers to write music especially for him. In a similar fashion, the quartet has inspired over 300 composers to dedicate music to them, including, Berio, Bergman, Bialas, Dean, Denhoff, Donatoni, Glass, Gubaidulina, Kagel, Kaipainen, Keuris, de Leeuw, Nilsson, Nordgren, Nørgard, Maros, Sandström, Tüür, Wuorinen, Xenakis, Chen Yi and Zechlin. All of these composers have shared an enthusiasm for the four musicians' unique homogeneous tone quality, virtuosity and dynamic interpretation of new and old music.

In addition to the Raschèr Quartet's numerous solo recitals and collaborations with the world's leading orchestras, the Quartet has performed with many various instrumental and vocal combinations. The quartet is a musical democracy. Therefore, in contrast to many other chamber ensembles, the quartet has no leader.

PIA SEGERSTAM has performed with most of the major European orchestras and as chamber musician she has given numerous recitals throughout Europe. She has also participated in master classes of William Pleeth, Steven Isserlis, Aldo Parisot, Janos Starker, Frans Helmerson and Julius Berger.

She studied cello at the Espoo Music Institute and at the Sibelius Academy in Finland. After that she continued her studies at the Paris conservatory (Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris).

Pia Segerstam has recorded for the Südwestfunk and her performances have been broadcast by France Musique, Finnish, Norwegian and Czech Radio, Bayerischer Rundfunk and Finnish Television.

The pianist CRISTOPHE SIRODEAU was principally a pupil of Yevgeny Malinin (from 1982 to 1992) with whom he studied in both France and Russia, in the latter case at the Moscow Conservatoire.

He is known for his curiosity about rarely heard scores from the past and present both in concert, in the recording studio, and for the radio. He has appeared as soloist with the Helsinki Philharmonic Orchestra, Norway Radio Orchestra, Jyväskylän Sinfonia, and the Belgrade Philharmonic.

As a chamber musician he is the partner of the Japanese violinist Eiichi Chijiwa (one of the leaders of the Orchestre de Paris), and he has performed with the percussion ensemble *Symléma* from Marseille as well as with the pianists Jonathan Powell and Nikolaos Samaltanos, with the soloists from the Orchestre

National de Montpellier (as Trio Dionysos), and in “lieder-abend” mainly with the mezzo-soprano Riitta-Maija Ahonen.

EVA SIDÉN is a concert pianist and composer. She gives concerts both with her own music and with a wide repertoire of new works and works from the 20th century, but also performs pieces by the traditional composers. As a soloist she has played many premieres of new piano music by contemporary Swedish composers. Eva Sidén performs everywhere from concert halls, churches, and festivals, to museums, galleries, and more unusual spaces specially chosen for concert projects.

She has studied at the conservatories in Prague, Brno, Paris, and Stockholm.

LIST OF SELECTED COMPOSITIONS

- Angelus*, for Orchestra (2008, Munich Philharmonic Orchestra)
Before the Mountains Were Born, for Orchestra (2005, Stuttgart Radio Symphony Orchestra)
Colours of Autumn, for String Orchestra (2002, Musica Vitae)
Creation of the Hymn, for String Quartet (2006)
The Ground Beneath Her Feet (2006, staged performance for Singers, Speaker and Orchestra; Manchester International Festival)
Hamlet, for Trombone and Orchestra (2007, Malmö Symphony Orchestra)
In a World Unspoken, for Saxophone Quartet and Organ (2005, Svenska Rikskonserten)
The Kingdom of Silence, for Orchestra (2003, Gothenburg Symphony Orchestra)
Open Ground, for Orchestra (2006, Swedish Radio Symphony Orchestra)
Roosters in Love, for Saxophone Quartet (1999, Raschèr Saxophone Quartet)
Seven Singing Butterflies, for Clarinet and String Quartet (2005)
Silent Island (2000, Thalia Myers)
Symphony nr. 1, The Triumph of Heaven (2001)
“...im Klosterhofe”, for Violoncello, Piano and Tape (1999)
Wings of the Wind, Symphonic Poem (1997)

VICTORIA BORISOVA-OLLAS | THE TRIUMPH OF HEAVEN

1. *Wings of the Wind* (1997) 8'55
Norrköping Symphony Orchestra, Mats Rondin, conductor. Publisher: Novello
Symphony No 1 "The Triumph of Heaven" (2001)
 2. I 9'55 3. II 9'02 4. III 9'42
Norrköping Symphony Orchestra, Mats Rondin, conductor. Publisher: Universal Edition
 5. *Roosters in Love* (1999) 11'47
Raschèr Saxophone Quartet. Publisher: Universal Edition
 6. *Im Klosterhofe* (1999) 11'12
Pia Segerstam, cello and Christophe Sirodeau, piano. Publisher: Universal Edition
 7. *Silent Island* (2000) 1'42
Eva Sidén, piano. Publisher: ABRSM
- Total time: 62'19

Recorded in the Louis de Geer Hall, Norrköping on June 13–14, 2007 (1) and on Jan. 8–10, 2008 (2–4) in Studio M2, Yleisradio, Helsinki, on Oct. 13–14, 2006 (5); in Church Saint-Marcel, Paris, France during the Cycle Skalkottas-Feinberg festival on June 8, 1999 (6); in studio 2, Radiohuset, Stockholm on Sept. 20, 2007 (7).

Recording producer Lennart Dehn (1–5, 7); *Evi Iliades* (6)

Recording and balance engineer Stephan Floch (1–4); Torbjörn Samuelsson (5, 7); *Evi Iliades* (6)

Mastering Torbjörn Samuelsson

Graphic design Pontus Reuterswärd

Cover picture K.S. Malevich, Sketch of the fresco painting, The Triumph of Heaven, 1907. © 2008, State Russian Museum, St.Petersburg.

Photos of V. Borisova-Ollas Martina Holmberg

Executive producer and editor Ann Marie Belfrage

A Phono Suecia-recording produced by STIM (The Swedish Performing Rights Society), Stockholm.
P. O. Swedish Music Information Centre, Box 27327, S-102 54 Stockholm, Sweden.
www.phonosuecia.com

Also available at www.swedishmusicshop.com

[C]&[P] 2008, Swedish Music Information Centre

PHONO
SUECIA

PSCD 171

Victoria Borisova-Ollas

The Triumph of Heaven

1. *Wings of the Wind* (1997) 8'55
Norrköping Symphony Orchestra, Mats Rondin, conductor.
 2. *Symphony No 1 "The Triumph of Heaven"* (2001)
I 9'55 3. II 9'02 4. III 9'42
Norrköping Symphony Orchestra, Mats Rondin, conductor.
 5. *Roosters in Love* (1999) 11'47
Raschèr Saxophone Quartet.
 6. *Im Klosterhofe* (1999) 11'12
Pia Segerstam, cello and Christophe Sirodeau, piano.
 7. *Silent Island* (2000) 1'42
Eva Sidén, piano.
- Total time: 62'19

A Phono Suecia-recording produced by STIM (The Swedish Performing Rights Society), Stockholm.
P. O. Swedish Music Information Centre, Box 27327, S-102 54 Stockholm, Sweden.
www.phonosuecia.com

Also available at swedishmusicshop.com
[c] & [p] 2008, Swedish Music Information Centre

VICTORIA BORISOVA-OLLAS
THE TRIUMPH OF HEAVEN

PHONO SUECIA
PSCD 171

VICTORIA BORISOVA-OLLAS
THE TRIUMPH OF HEAVEN

PHONO SUECIA
PSCD 171